

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 22. 9. 2016 **odvolání** obžalovaného **Radovana SXXXXX, nar. XXXXX**, obžalovaného **Ondřeje KXXXXX, nar.** a obžalovaného **Jaroslava RXXXXX, nar. XXXXX** proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 4. 5. 2016 č. j. 10 T 8/2016-405 a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** ve výroku o vině a trestu obžalovaných Jaroslava RXXXXX, Ondřeje KXXXXX a Radovana SXXXXX.

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc vrací soudu I. stupně.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Jaroslav RXXXXX uznán vinným zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinem zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a obžalovaní Ondřej KXXXXX a Radovan SXXXXX byli uznáni vinnými spácháním přečinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1 trestního zákoníku, kterých se podle zjištění soudu I. stupně dopustili tím, že **obviněný Jaroslav RXXXXX** jako příslušník Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje (dále jen „HZS“) v rámci výkonu své funkce technika - strojní služby, kdy mimo jiné v rámci svého služebního zařazení zajišťoval provádění oprav služebních dopravních prostředků HZS a nákupy potřebného materiálu u soukromých subjektů, v rámci čehož měl provádět nezbytný předběžný průzkum cenových nabídek na tyto opravy a nákupy za účelem zjištění nejvýhodnější ceny,

se vždy s pracovníkem předem vytipovaného potenciálního dodavatele služeb či zboží domluvil telefonicky na tom, že tento zajistí další nabídku s vyšší cenou, kterou **obviněný**

Jaroslav RXXXXX následně přiložil k dokumentaci veřejné zakázky malého rozsahu ve smyslu § 18 odstavec 3 zákona č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek, a zajistil tak zadání zakázky jím vybranému dodavateli, kdy konkrétně:

- dne 4. 8. 2014 v 08:36 hodin telefonicky vyzval **obviněného Mgr. Martina PXXXXX** jako vedoucího prodeje v **obviněné společnosti IVACAR Ivančice, spol. s r.o.**, aby si obstaral konkurenční vyšší cenovou nabídku na opravu vozidla zn. MAN, RZ: 6B2 5589, poptávanou ze strany HZS, což **obviněný Mgr. Martin PXXXXX** přislíbil zajistit u společnosti Agrotec, a.s., IČ: 005 44 957, se sídlem Brněnská 12/74, Hustopeče, ačkoliv věděl, že se bude jednat pouze o formální nabídku na cenu vyšší než nabízí **obviněná společnost IVACAR Ivančice, spol. s r.o.**, což následně učinil, kdy po domluvě s **obviněným Michalem HXXXXX** ze společnosti Agrotec, a.s., tento s cílem umožnit bezproblémové získání zakázky **obviněné společnosti IVACAR Ivančice, spol. s r.o.**, dne 6. 8. 2014 zaslal **obviněnému Jaroslavu RXXXXX** na jeho pracovní email XXXXXRXXXXX@XXXXX za společnost Agrotec, a.s. cenovou nabídku na opravu předmětného vozidla v předběžné výši 15.000,- Kč bez DPH, aniž by však měla tato společnost v úmyslu se o zakázku ucházet, v důsledku čehož zakázku získala **obviněná společnost IVACAR Ivančice, spol. s r.o.**, s nabídkou ve výši 11.000,- Kč bez DPH, která byla **obviněnému Jaroslavu RXXXXX** na jeho pracovní email zaslána **obviněným Mgr. Martinem PXXXXX** dne 31. 7. 2014,
- dne 6. 8. 2014 v 09:11 hodin telefonicky vyzval **obviněného Ondřeje KXXXXX** jako servisního technika ve společnosti EverLift, s.r.o., IČ: 166 26 117, se sídlem Hněvotín 444, aby si obstaral konkurenční cenovou nabídku na opravu jeřábu zn. FASSI, RZ: 7B3 2029, poptávanou ze strany HZS, což **obviněný Ondřej KXXXXX** přislíbil zajistit u **obviněné společnosti CH + S Servis, s.r.o.**, ačkoliv věděl, že se bude jednat pouze o formální nabídku na cenu vyšší než nabízí společnost EverLift, s.r.o., což následně učinil, kdy po domluvě s **obviněným Josefem CXXXXX** z **obviněné společnosti CH + S Servis, s.r.o.** tento s cílem umožnit bezproblémové získání zakázky společnosti EverLift, s.r.o., dne 07.08.2014 zaslal **obviněnému Jaroslavu RXXXXX** na jeho pracovní email XXXXXRXXXXX@XXXXX za **obviněnou společnost CH + S Servis, s.r.o.**, cenovou nabídku na opravu předmětného vozidla v předběžné výši 30.300,- Kč bez DPH, aniž by však měla tato společnost v úmyslu se o zakázku ucházet, v důsledku čehož zakázku získala společnost EverLift, s.r.o., s nabídkou ve výši 27.300,- Kč bez DPH, která byla **obviněnému Jaroslavu RXXXXX** na jeho pracovní email zaslána **obviněným Ondřejem KXXXXX** dne 4. 8. 2014,
- dne 2. 10. 2014 v 10:33 hodin telefonicky vyzval **obviněného Romana HXXXXX** jako obchodního zástupce společnosti VINGU - Steel, s.r.o., IČ: 257 19 254, se sídlem Dvorecká 45, Brno, aby si obstaral konkurenční cenovou nabídku na vázací materiál, poptávaný ze strany HZS, což **obviněný Roman HXXXXX** přislíbil zajistit, ačkoliv věděl, že se bude jednat pouze o formální nabídku na cenu vyšší než nabízí společnost VINGU - Steel, s.r.o., což následně učinil, kdy po domluvě s **obviněným Davidem**

AXXXXX ze společnosti Techos, s.r.o., IČ: 283 39 860, se sídlem Čermákova 585, Brno, tento s cílem umožnit bezproblémové získání zakázky společnosti VINGU - Steel, s.r.o., dne 4. 11. 2014 zaslal **obviněnému Jaroslavu RXXXXX** na jeho pracovní email **XXXXXRXXXXX@XXXXX** za společnost Techos, s.r.o., cenovou nabídku na poptávaný materiál v celkové výši 56.520,- Kč bez DPH, aniž by však měla tato společnost v úmyslu se o zakázku ucházet, v důsledku čehož zakázku získala společnost VINGU - Steel, s.r.o. s nabídkou v celkové výši 50.155,- Kč bez DPH, která byla **obviněnému Jaroslavu RXXXXX** na jeho pracovní email zaslána **obviněným Romanem HXXXXX** dne 3. 10. 2014,

případně se telefonicky domluvil s dodavatelem služeb, že si v dokumentaci podlimitní zakázky poznačí údajnou cenu konkurenční nabídky, jejíž výši si sám stanovil tak, jak potřeboval s ohledem na cenu nabízenou předem vytipovaným potenciálním dodavatelem téže služby, kdy konkrétně:

dne 8. 9. 2014 v 07:30 hodin se dohodl s **obviněným Radovanem SXXXXX** jako zaměstnancem společnosti Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o., že si v případě této společnosti poznačí u přesně nezjištěných servisních prací jako nabízenou cenu částku 15.000,- Kč včetně DPH, ačkoliv společnost Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o., ve skutečnosti cenovou nabídku neučiní a nemá v úmyslu se o takovou zakázku, spočívající v servisních pracích, ucházet.

Obžalovanému Jaroslavu RXXXXX za uvedený zločin a přečin byl podle § 256 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků, který mu byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 roků. Obžalovaným Ondřejí KXXXXX a Radovanu SXXXXX byl podle § 256 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl oběma obžalovaným podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Obžalovaní Josef CXXXXX, nar. XXXXX, a společnost CH + S Servis, s.r.o. IČ: 257 28 636, byli podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně ze dne 13. 1. 2016 sp. zn. 2 Zt 55/2015 pro skutek specifikovaný ve výroku napadeného rozsudku, kterým měli tyto obžalovaní spáchat přečin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1. trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Proti tomuto rozsudku včas podali odvolání obžalovaní Radovan SXXXXX, Ondřej KXXXXX a Jaroslav RXXXXX, a to do odsuzující části napadeného rozsudku.

Obžalovaný Radovan SXXXXX podal odvolání do všech výroků napadeného rozsudku a toto své odvolání odůvodnil tím, že vůbec nechápe, co je mu kladeno za vinu, že předmětný telefonát, který jej měl usvědčit ze spáchání trestné činnosti, byl normálním telefonátem týkajícím se opravy vozidla, která by stála asi 15.000 Kč včetně DPH. Podle jeho

názoru je každý cenový návrh zároveň konkurenčním cenovým návrhem. Obžalovaný si stojí za tím, že pokud uvedl, že by oprava u společnosti Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o. stála přibližně 15.000 Kč, tak by tolik skutečně stála. Obžalovaný nebyl s nikým dohodnutý na tom, že by měl zajistit výhodnější zakázku, nebo naopak méně výhodnější zakázku, aby objednávka byla učiněna u jiného subjektu. V rámci trestního řízení nebylo prokázáno, že by Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o. ve skutečnosti cenovou nabídku neučinil a že neměl v úmyslu se o takovou zakázku ucházet. To by bylo ostatně značně obtížné s ohledem na to, že není zřejmé, konkrétně o jakou zakázku se vlastně jedná. Obžalovaný nesouhlasí s tím, že by měl být nějakým křovím, aby zakázku získal jiný subjekt. Není si ani vědom toho, že on sám měl nějakým způsobem napomáhat Jaroslavu RXXXXX v nemožnosti objektivizovat nejvýhodnější cenu zakázky. Neuvědomuje si, že by z telefonátu s RXXXXX bylo možné dovodit, že dával krycí nabídku, aby zakázku získal někdo jiný a že by měl obcházet volnou soutěž a již vůbec nerozumí tomu, že by jeho jednání mohlo být společensky škodlivé. Podle obžalovaného je zásadním nedostatkem napadeného rozsudku, že není patrné, jaké zakázky se měl předmětný telefonát ze dne 8. 9. 2014 týkat. Protože v takovémto případě a mohl by doložit, že jeho zaměstnavatel na určitou poptávku předložil konkrétní nabídku. Nicméně postupem v trestním řízení mu bylo odepráno právo na ochranu jeho práv před soudem a i když z napadeného rozsudku nejsou známy jakékoliv souvislosti, kdo tedy mohl získat onu výhodu ze zakázky, kde byl obžalovaný oním křovím, soud obžalovaného shledal vinným. S ohledem na skutečnost, že jediným „důkazem“ je odposlech telefonního hovoru ze dne 8. 9. 2014, odkázal obžalovaný na usnesení Nejvyššího soudu ČR, č. j. 4 Pzo 9/2015-24 ze dne 13. 1. 2016 ohledně naplnění podmínek pro přezkoumání zákonnosti příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. V podaném návrhu MSZ Brno ze dne 4. 6. 2014 je uvedeno, že mají vést k tomu, aby se prokázala trestná činnost Jaroslava RXXXXX, která má spočívat v tom, že za přidělování zakázek má vybírat peníze sám pro sebe. Má se jednat o dlouhodobou záležitost v délce v trvání 4-5 let. Pokud je vybraná firma, vyhotoví se písemná objednávka, kterou RXXXXX osobně odveze do firmy. Někdy si RXXXXX řekne o peníze při potvrzení objednávky, někdy zavolá ze svého čísla, že by chtěl zálohu, někdy si o peníze řekne při převzetí díla. Říká si o to různým způsobem. Peníze chtěl maximálně do částky 5.000 Kč. Opravy pro HZS měl mj. provádět i MAN ROUSÍNOV. Cílem odposlechu je získat informace, jakým způsobem jsou zakázky přidělovány, neboť u podlimitních zakázek je třeba dělat předběžný průzkum trhu oslovením několika potencionálních dodavatelů a již v této fázi může docházet k žádoucímu ovlivnění budoucího vítězného dodavatele a ceny, popř. se má zjistit, jakým způsobem a jak probíhá žádost o úplatek, dohoda o jeho předání, odposlechem se měly získat důkazy k odhalení této činnosti, která měla být spáchána Jaroslavem RXXXXX. Relevantní informace nebylo možné získat jiným způsobem. Lze předpokládat, že takto bude zjištěno místo a čas předání úplatku, provize a další okolnosti předání. Podmínkou pro provádění odposlechu je předpoklad, že jím budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení. Dle obžalovaného v tomto případě z hlediska odposlechu telefonického rozhovoru s obžalovaným SXXXXX nebyla zjištěna žádná právně významná skutečnost. Z odposlechu není zřejmé, o jakou zakázku se mělo jednat a ani není zřejmé, zda by MAN ROUSÍNOV měl či neměl o tuto zakázku zájem. Naopak z evidence zakázek je patrné, že ve sledovaném období telefonních odposlechů nová nabídka z 8. 9. 2014, o kterou je opřena celá

obžaloba, byla vytvořena jako zakázka a jako taková vložená do systému firmy. Na rozdíl od poznatků orgánů činných v trestním řízení je tak zřejmé, konkrétně o jakou opravu a na jakém vozidle se mělo jednat. Obžalovaný má za to, že pokud „zdroj“ měl vypozerované, že Jaroslav RXXXXX má určitý mechanismus manipulace se státními zakázkami, aby si s ostatními subjekty navzájem předali úplatky, pak by patrně bylo hodnověrnější pořídit např. fotodokumentaci, či tyto důkazy zajistit jiným způsobem, neboť z provedených odposlechů ohledně obžalovaného SXXXXX nebylo zjištěno nic. Podle obžalovaného by zcela jistě bylo prokazatelnějším důkazem vyžádání zakázek provedených pro HZS od společnosti MAN ROUSÍNOV. Hlavním důvodem, proč byly odposlechy povoleny, byl předpoklad, že se díky nim zjistí skutečně závažná trestná činnost. To se však nepodařilo a proto nezbývá, než se domnívat, že obžalovaní byli odsouzeni, a to minimálně obžalovaný Radovan SXXXXX, z důvodu, že by jejich zproštěním bylo doloženo, že odposlechy byly nařízeny nezákonně. V nařízení o provedení odposlechů Městského soudu v Brně ze dne 9. 6. 2014, pak absentují konkrétní okolnosti, které vydání trestního příkazu odůvodňují, proč chybí odůvodnění, důkazy nelze obstarat jiným způsobem, než-li tímto citelným zásahem do osobní integrity všech účastníků telefonických hovorů s Jaroslavem RXXXXX. Trestní stíhání obžalovaného SXXXXX bylo zahájeno 4. 5. 2015, a to na základě telefonátu, který se měl uskutečnit dne 25. 8. 2014 v 15:05 hodin, přičemž tento telefonát neexistoval. S ohledem na skutečnost, že Police ČR zahájila trestní stíhání obžalovaného na základě špatně identifikovatelného telefonátu, byl tento nedostatek následně zhojen opravným usnesením ze dne 13. 11. 2015. Je tedy otázkou, jaký telefonát ve vztahu k osobě obžalovaného Radovana SXXXXX byl Policií ČR vůbec šetřen. Odposlech byl nařízen, aniž by byla vyvinuta snaha o jakékoliv jiné obstarání důkazů a nebylo konkretizováno, z jakého důvodu je znemožněno či stíženo získání důkazů jiným způsobem, odůvodnění je obecné, bez konkretizace. Další porušení zákona obžalovaný spatřuje v tom, že odposlech byl u telefonního čísla, které patřilo HZS a nikoliv obžalovanému RXXXXX, stejně jako v případě příkazu Městského soudu v Brně ze dne 11. 9. 2014, sp. zn. 70 Nt 8298/2014, kdy se jednalo o odposlech telefonního čísla, které nepatřilo obžalovanému Radovanu SXXXXX, ale společnosti Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o. Soud naopak nepřihlédl vůbec k tomu, že pokud by obžalovaný svojí činností měl znevýhodnit svého zaměstnavatele (aby někoho neznámého zvýhodnil), pak by patrně Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o. nejmenoval obžalovaného do řídicí funkce. Touto skutečností se soud vůbec nezabýval, byť je podstatná a důkazy je nutné hodnotit ve všech souvislostech, tedy i ve prospěch obžalovaného. Dle platné legislativy se nemohlo jednat o podlimitní veřejnou zakázku. Z těchto důvodů obžalovaný navrhl, aby byl zproštěn obžaloby v celém rozsahu, neboť zde označený skutek není trestným činem.

V doplnění svého odvolání obžalovaný Radovan SXXXXX uvedl, že co se týká zakázky, ohledně které byl pořízený zvukový záznam – telefonický odposlech, pak tato zakázka byla vložena do evidence zakázek. Toto je standartní postup a vzhledem k tomu, že v evidenci zakázek je uvedena i hodina, kdy byla zakázka vložena do evidence, je zřejmé že se jedná o zakázku totožnou. Na rozdíl od Policie ČR tak obžalovaný soudu předkládá a dokládá, o jaké konkrétní vozidlo se mělo jednat. Obžalovaný připojil k tomuto svému tvrzení výpis z evidence přijatých zakázek. Obžalovaný poukázal na obsah odposlechu ze dne 8. 9.

2014 a navrhl, aby byl vyslechnutý Jaromír PXXXXX, bytem XXXXX neboť „Jarkem“ byl myšlený v telefonním rozhovoru právě on a jednalo se o druhého člena HZS, který byl původně podezřelý z korupce, nicméně trestní řízení proti němu nebylo vedeno. Ten by měl podat vysvětlení, konkrétně o jakou zakázku se jednalo, co bylo jejím předmětem a jak byla realizovaná a zejména, zda se jednalo o zakázku objednanou nestandardním způsobem. Dle obžalovaného v posuzovaném případě se nejednalo o podlimitní zakázku, jak je nesprávně uváděno v rámci předcházejícího řízení, pak i v tomto směru lze dovodit, že odposlech telefonického hovoru nepřinesl nic neobvyklého. Dle úředního záznamu ze dne 28. 5. 2014 založeného na listu č. 103 je uvedeno, že „Dnešního dne byl operativní cestou získán poznatek k možné trestné činnosti korupčního charakteru, ke kterému dochází v souvislosti s přidělováním veřejných zakázek na údržbu vozového parku Hasičského záchranného sboru JmK“. Poznatek bude dále operativně rozpracován a poté bude rozhodnuto o dalším postupu. Obžalovaný navrhl, aby byla vyslechnuta por. Ing. Helena ŠXXXXX, komisařka Policie ČR, Městské ředitelství policie Brno, Cejl 4/6, 611 38 Brno, t. č. 611 33 Brno, Rybářská 17, a to k tomu, že původně měla policie na základě „operativní cesty“ poznatek, že má docházet ke korupci, která se však nepotvrdila. Podle obžalovaného tedy „operativec“ křivě obvinil obžalovaného RXXXXX z přijímání úplatků, což se následně nikdy nepotvrdilo. Paní komisařka by tedy měla soudu objasnit, co vlastně bylo smyslem nařízených odposlechů a z jakého důvodu, jak na to obžalovaný upozorňuje v odvolání, nemohlo být dosaženo zjištění skutečností jinou cestou, neboť odposlechy jsou citelným zásahem do soukromí a mají být použity až v případě, že není možné zjistit skutečnosti jiným způsobem. Pokud se v trestním řízení uvádělo, že obžalovaný RXXXXX měl mít blízký vztah s obžalovaným SXXXXX, protože si tykali, pak obžalovaný upozornil, že i v tomto případě bylo přípravné řízení nedůsledné, neboť měl být proveden odposlech soukromého telefonu obžalovaného SXXXXX, pokud tedy už odposlech byl nařízený. Obžalovaný předložil společenskou záruku svého zaměstnavatele Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o., a má za to, že i hodnocení jeho zaměstnavatele by mělo mít vliv na rozhodování odvolacího soudu. V ústním odůvodnění rozsudku soudem I. stupně bylo obžalovanému RXXXXX v zásadě vytknuto, že se snažil ulehčit si svoji práci a z tohoto důvodu tedy soud dospěl k tomu, že je nutno rozhodnout odsuzujícím rozsudkem. Jak však vyplývá z hodnocení zaměstnavatele obžalovaného SXXXXX, ten se snaží pracovat poctivě a rozhodně nemá zájem si cokoli ulehčovat. Obžalovaný setrval na svém návrhu, aby byl zproštěn obžaloby v plném rozsahu. K odůvodnění svého odvolání obžalovaný připojil přepis odposlechu telefonního hovoru ze dne 8. 9. 2014, záruku za obžalovaného Radovana SXXXXX, kterou předložil jeho zaměstnavatel Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o. ze dne 24. 5. 2016.

Obžalovaný Ondřej KXXXXX podal odvolání do výroku o vině i trestu a odůvodnil je tím, že napadený rozsudek je nesprávný a nezákonný, neboť soud došel na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, přičemž při svém rozhodování vycházel z velké části z nepodložených domněnek, které neměly podklad v provedeném dokazování, avšak tyto domněnky podstatně ovlivnily napadené rozhodnutí. Obžalovanému je kladeno za vinu, že obstaral konkurenční cenovou nabídku na opravu jeřábu značky FASSI, RZ: 7B3 2029 „ačkoliv věděl, že se bude jednat pouze o formální nabídku. Z celého rozsudku

se však v žádném případě nepodává, jak soud došel k závěru, že obžalovaný KXXXXXX věděl, že se bude jednat pouze o nabídku formální (navíc ve spojení s faktem, že obvinění CXXXXXX a Ch + S Servis, s.r.o. byli obžaloby zproštěni). V odůvodnění napadeného rozsudku se uvádí pouze to, že obžalovaný Ondřej KXXXXXX a Radovan SXXXXXX zcela jednoznačně v uvedených případech poskytli, a to vědomě, tzv. konkurenční nabídky. Obžalovaný Ondřej KXXXXXX tuto konkurenční nabídku zprostředkoval u obžalovaného Josefa CXXXXXX a jeho společnosti Ch + S Servis, s.r.o., když mu bylo zcela jasné, že jde pouze o formální nabídku, kdy cena této nabídky musí být vyšší, než cena nabízená společnosti EverLift, s.r.o.“. Tvrzení soudu o pouhé formálnosti nabídky však není ničím podloženo a lze jej tedy považovat za pouhou domněnku. Pokud bychom snad oporu pro toto tvrzení hledali ve skutečnosti, že společnost EverLift, s.r.o. je výhradním dodavatelem příslušného náhradního dílu pro celou Českou republiku a tedy nabídka této společnosti vždy bude nejlevnější, pak v tomto faktu lze opravdu stěží spatřovat jakýkoliv trestněprávní aspekt. Soud I. stupně své rozhodnutí dále opírá o tvrzení, že Jaroslav CXXXXXX „s cílem umožnit bezproblémové získání zakázky společnosti EverLift, s.r.o. dne 7. 8. 2014 zaslal obžalovanému RXXXXXX na jeho pracovní e-mail, XXXXXXRXXXXXX@XXXXXX, za obviněnou společnost Ch + S Servis, s.r.o. cenovou nabídku na opravu předmětného vozidla v předmětné výši 30.300 Kč bez DPH, aniž by však měla tato společnost v úmyslu se o zakázku ucházet.“. Toto tvrzení, je však v příkrém rozporu, se zprošťujícím výrokem ve prospěch obviněného CXXXXXX a společnosti Ch + S Servis, s.r.o., kdy má soud za prokázané, že pro obžalovaného CXXXXXX se jednalo o běžnou obchodní záležitost s absencí jakékoliv vědomosti o souvislosti dané poptávky s nějakým zadávacím řízením, či úmyslem společnosti EverLift, s.r.o. ulehčit získání zakázky nebo jeho nevůli se o daný obchod skutečně ucházet. Je tedy absurdní, že nalézací soud na jedné straně pro toto jednání obžalovaného CXXXXXX zprošťuje, na straně druhé, pak obžalovaného KXXXXXX odsuzuje. Navíc je nutno upozornit na zřejmou nesprávnost tvrzení, že Jaroslav CXXXXXX zaslal obžalovanému RXXXXXX cenovou nabídku na opravu předmětného vozidla, když v řízení bylo prokázano, že se jednalo pouze o cenovou nabídku na dodání náhradního dílu a nikoliv opravu předmětného vozidla. K naplnění skutkové podstaty přečinu podle § 256 odst. 1 trestního zákoníku je zapotřebí naplnění tří aspektů, a to souvislost se zadáním veřejné zakázky, úmysl způsobit jinému škodu, nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch a sjednání přednosti nebo výhodnějších podmínek některému dodavateli na úkor jiných dodavatelů. V řízení nebylo prokázano, že obžalovaný KXXXXXX měl či snad měl mít alespoň jakoukoliv vědomost o tom, že předmětná poptávka obžalovaného RXXXXXX má souvislost se zadáním veřejné zakázky. Jelikož se jednalo o zakázku malého rozsahu, nebyl HZS, potažmo obžalovaný RXXXXXX, povinen postupovat dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Byl vázán pokynem ředitele Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje k zadávání veřejných zakázek účinným od 1. 6. 2011, jehož znalost nelze po obžalovaném v žádném případě požadovat. Tvrzení nalézacího soudu, dle něhož „Ondřej KXXXXXX, který s Jaroslavem RXXXXXX dlouhodobě spolupracoval, znal praxi zadávání oprav a rovněž i praxi obžalovaného RXXXXXX, věděl, že vyžadovaná nabídka má sloužit jako tzv. křoví pro veřejnou zakázku“, je pouhou nepravdivou a ničím nepodloženou domněnkou nalézacího soudu. Takové tvrzení nemá oporu ve spisovém materiálu a je zcela absurdní. Rovněž nebylo

v řízení prokázáno, že obžalovaný jednal v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch. Obžalovaný KXXXXXX, jakožto řadový zaměstnanec společnosti EverLift, s.r.o. neměl z předmětného jednání žádný prospěch. Stejně tak společnost EverLift, s.r.o. žádný prospěch z jednání obžalovaného neměla, když tato by jakožto výhradní dovozce daný náhradní díl tak či tak dodala jakémukoliv jinému subjektu, který by zakázku pro HZS získal. Stejně tak absentuje sjednání přednosti nebo výhodnějších podmínek některému dodavateli na úkor jiných dodavatelů. Jiní dodavatelé by totiž nemohli z povahy věci dodat levnější náhradní díl, a tedy zde ani neexistuje možnost sjednání výhodnějších podmínek na úkor jiných dodavatelů. Rovně nelze z popsaného jednání obžalovaného KXXXXXX dovodit, že by tento jakémukoliv dodavateli sjednal přednost, či výhodnější podmínky. U této skutkové podstaty trestného činu podle § 256 odst. 1 trestního zákoníku je ve smyslu § 13 odst. 2 požadován úmysl, který musí zahrnovat všechny znaky zde uvedené. Navíc však zde musí být úmysl způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému prospěch (tzv. druhý úmysl). Pokud pak jde o způsobení škody, trestní zákoník má na mysli způsobení majetkové škody nebo získání majetkového prospěchu. S touto otázkou se však nalézací soud rovněž nevypořádal, když pouze velmi stroze v odůvodnění uvedl, že „zadavateli veřejné zakázky vzniká škoda v podobě nemožnosti objektivizovat nejvýhodnější cenu zakázky“. Taková škoda však jistě neodpovídá škodě, kterou vyžaduje pro naplnění skutkové podstaty trestného činu trestní zákoník. Z výše uvedeného vyplývá, že obžalovanému KXXXXXX je ve své podstatě kladeno za vinu to, že na základě žádosti obžalovaného RXXXXX, kterému chtěl jakožto stabilnímu klientovi vyhovět, požádal svého kolegu z firmy Ch + S Servis, s.r.o. o nacenění dodání určeného náhradního dílu, načež tento tak učinil. Nalézací soud pak sám uvádí, že „za každého případu však bylo zřejmé, že tato nabídka musí být horší, než nabídka učiněná společností EverLift, s.r.o., kdy tato společnost je výhradním dovozcem předmětného náhradního dílu“. Obžalovaný je přesvědčen, že takovým jednáním nemohl v žádném případě dojít ke spáchání trestného činu dle § 256 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud si svou žádostí obžalovaný RXXXXX chtěl zjednodušit práci, pak je na HZS, aby jej sankciovala v rámci pracovněprávních předpisů. Hledat však v lenosti Jaroslava RXXXXX trestněprávní jednání obžalovaného KXXXXXX je zcela absurdní. Z těchto důvodů obžalovaný navrhl, aby obžalovaný Ondřej KXXXXXX byl zproštěn obžaloby, když v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Obžalovaný Jaroslav RXXXXX podal odvolání do výroku o vině a do výroku o trestu, a toto své odvolání odůvodnil tím, že soud I. stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Jednání, které je mu kladeno za vinu, se obžalovaný nedopustil, současně nebyl proveden takový důkaz, který by svědčil o jeho vině. V tomto směru obžalovaný poukázal na skutečnost, že přestože bylo zcela bez pochyb prokázáno, že se nedopustil jednání, tak jak je popsáno v obžalobě, byl uznán vinným. Obžalovanému je kladeno za vinu, že měl zadat veřejnou zakázku v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému prospěch. V daných případech se dle obžalovaného nejednalo o veřejné zakázky. V tomto směru obžalovaný poukázal na skutečnost, že nebyl osobou pověřenou zadávat veřejné zakázky, což vyplývá mj. z písemného vyhotovení Náplně služební činnosti příslušníka HZS, která obsahuje podrobný výpis předmětu jeho činnosti a oprávnění zadávat

veřejné zakázky se zde nenachází. Jak vyplývá ze Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek veřejné zakázky malého rozsahu Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, je zde uvedena jako osoba oprávněná jednat plk. Ing. Jiří PXXXXX, krajský ředitel. Ze Zásad uzavírání smluv při zadávání veřejných zakázek HZS Jihomoravského kraje vyplývá, že oprávněnou osobou k podpisu smlouvy je krajský ředitel, jeho statutární zástupce nebo vedoucí zaměstnanec, který je k podpisu zmocněn krajským ředitelem. Obžalovaný k zadávání veřejných zakázek nebyl zmocněn, tudíž se ani nemohl dopustit skutku, který je mu v obžalobě kladen za vinu. Další nezbytnou podmínkou je prokázat úmysl obžalovanému způsobit jinému škodu a opatřit jinému prospěch. Dle obžalovaného tato skutečnost též nebyla prokázána. Dle obžalovaného je třeba se vypořádat řádně s otázkou škody, či finančního prospěchu, což soud I. stupně neučinil. V daném trestním řízení tak zcela absentuje jakékoliv vyčíslení výše škody či majetkového prospěchu, kterou měl obžalovaný svým jednáním způsobit. V samotném trestním řízení se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný získal jakýkoliv osobní a majetkový prospěch. Jestliže pak soud dochází k závěru, že jednáním obžalovaného vzniká škoda v podobě nemožnosti objektivizovat nejvýhodnější cenu, tak tento závěr není opřen o žádný důkaz a jedná se o závěr čistě hypotetický. Za zcela nedostatečné a především jako důkazy, které nemohou obstát, hodnotí obžalovaný důkaz, kterým jsou telefonní odposlechy. Hlavním důvodem, proč byly odposlechy povoleny, byl předpoklad, že se díky nim zjistí skutečně závažná trestná činnost. To se však prokázat nepodařilo. Obžalovaný má taktéž za to, že provedenými odposlechy nebyl proveden žádný důkaz o tom, že by se dopustil trestněprávního jednání. Absence důkazů v tomto řízení tak nemůže jít k tíži obžalovaného. V tomto směru též odkazuje obžalovaný na výpovědi ostatních spoluobžalovaných z přípravného řízení, kde není obžalovaný ani v jednom případě z jejich strany nijak usvědčován. Pokud jde o jednání obžalovaného, nejednalo se v žádném případě o zadávání veřejné zakázky a v daném případě dle platné legislativy se nemohlo jednat o podlimitní veřejnou zakázku. Obžalovaný se cítí zcela nevinný a navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovaného zprostil obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu v plném rozsahu.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací z podnětů podaných v odvolání přezkoumal v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Obžalovaní Radovan SXXXXX, Ondřej KXXXXX a Jaroslav RXXXXX podali odvolání do všech výroků napadeného rozsudku, takže přezkumná činnost odvolacího soudu nebyla nikterak omezena. Po přezkoumání dospěl odvolací soud k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména s těmi, které mají zabezpečit objasnění věci a právo obžalovaného na řádnou obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Nebyl proto shledán důvod pro jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

K jiným závěrům však odvolací soud dospěl při přezkoumání napadeného rozsudku z hledisek uvedených v § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu, neboť zjistil, že napadený rozsudek trpí vadami spočívajícími zejména v nejasnosti nebo neúplnosti jeho skutkových zjištění nebo v tom, že se soud I. stupně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, takže vznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, k objasnění věci bude třeba některé důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně.

Dle zjištění odvolacího soudu napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť jeho odůvodnění nesplňuje požadavky, které na odůvodnění rozsudku požaduje ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu, dle kterého soud v odůvodnění rozsudku stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, a to zejména pokud si vzájemně odporují. Pro tento závěr svědčí skutečnost, že u obžalovaných Jaroslava RXXXXX, Ondřeje KXXXXX a Radovana SXXXXX soud I. stupně pouze konstatoval, že jejich trestná činnost je zřejmá především z realizovaných odposlechů telefonních hovorů, avšak již neuvedl, z jakých konkrétních odposlechů telefonních hovorů vycházel při zjištění skutkového děje. Nálezací soud neuvedl obsah odposlechu telefonních hovorů, ze kterých vycházel při ustálení skutkového děje, a to tak, aby mohl být učiněn závěr, že se obžalovaní dopustili jednání uvedeného ve výroku napadeného rozsudku. Je zřejmé, že bylo povinností nálezacího soudu uvést v odůvodnění rozsudku, ze kterých odposlechů telefonních hovorů soud vycházel a takto se řádně vypořádat s obhajobou obžalovaných, kteří se necítí vinní jednáním uvedeným ve výroku napadeného rozsudku. Dle názoru odvolacího soudu rovněž bude nutné uvést, na základě kterých ustanovení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách dospěl nálezací soud k závěru, že ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách upravuje zakázky malého rozsahu, jak uvedl soud I. stupně ve výroku rozsudku, což neodpovídá skutečnosti, neboť toto ustanovení zákona o veřejných zakázkách se vztahuje na obecné výjimky z působnosti tohoto zákona.

Dále v případě obžalovaného Jaroslava RXXXXX bude nutné, aby soud I. stupně podrobněji zdůvodnil, proč se v posuzovaném případě jednalo o veřejné zakázky, proč byl obžalovaný Jaroslav RXXXXX osobou pověřenou zadávat veřejné zakázky dle Náplně služební činnosti příslušníka HZS a proč takovou osobou není krajský ředitel HZS či další osoby dle Zásad uzavírání smluv při zadávání veřejných zakázek HZS Jihomoravského kraje, když obžalovaný RXXXXX dle jeho obhajoby nebyl zmocněn k zadávání veřejných zakázek a nemohl se proto dopustit, trestné činnosti, proč se jednalo o podlimitní veřejnou zakázku. Rovněž bude nutné podrobně zdůvodnit, proč obžalovaný RXXXXX svým jednáním naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu podle § 256 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a přečinu podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, což soud I. stupně dostatečně neučinil a rovněž se nevypořádal dostatečně s ostatními odvolacími námitkami tohoto obžalovaného.

V případě obžalovaného Ondřeje KXXXXX bude nutné zdůvodnit, na základě jakých skutečností soud I. stupně vzal za prokázané, že obžalovaný KXXXXX věděl, že se bude

jednat o formální nabídku, když obžalovaní Josef CXXXXX a společnost Ch + S Servis, s.r.o., byli zproštěni obžaloby pro nedostatek subjektivní stránky jejich jednání a že předmětná poptávka obžalovaného RXXXXX má souvislost se zadáním veřejné zakázky.

S ohledem na uplatněnou obhajobu obžalovaných, a to především obžalovaným SXXXXX, bude nutné doplnit dokazování tak, že soud I. stupně přehraje obžalovanému Radovanovi SXXXXX a obžalovanému Jaroslavovi RXXXXX záznam odposlechů telefonních hovorů ze dne 8. 8. 2014 pořizený v 8:16:42 a oba obžalovaní se k jeho obsahu vyjádří, pokud nevyužijí svého práva odmítnout výpověď, když tento odposlech telefonních hovorů soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku nehodnotil z hlediska ustálení skutkového děje, a to přes to, že v něm jsou obsaženy skutečnosti mající vztah k jednání obžalovaného Jaroslava RXXXXX a obžalovaného Radovana SXXXXX. Dále bude nutné doplnit dokazování o listinný důkaz, a to o výpis z evidence přijatých zakázek, který obžalovaný Radovan SXXXXX předložil s doplněním svého odvolání. Rovněž bude nutné doplnit dokazování o výslech svědka Jaromíra PXXXXX, bytem XXXXX, který by se měl vyjádřit k odposlechu telefonních hovorů, který byl pořizen dne 8. 9. 2014 v 7:30:33, neboť z odůvodnění odvolání obžalovaného Radovana SXXXXX je zřejmé, že to měl být on, kdo v tomto telefonátu hovořil s obžalovaným RXXXXX, tj. měl by podat vysvětlení, o jakou zakázku se konkrétně jednalo, zda hovořil v telefonátu on, a to pouze tehdy, pokud svědek Jaromír PXXXXX bude jako svědek vypovídat a nevyužije svého práva odmítnout výpověď dle ustanovení § 100 odst. 2 trestního řádu. Pokud svědek Jaromír PXXXXX nevyužije svého práva odmítnout výpověď dle ustanovení § 100 odst. 2 trestního řádu, bude nutné, aby soud I. stupně mu přehrál záznam odposlechu telefonních hovorů ze dne 8. 9. 2014 pořizený v 7:30:33, přičemž k obsahu tohoto telefonního hovoru se svědek bude muset pravdivě vyjádřit. Dále bude nutné doplnit dokazování o záruku, kterou za obžalovaného Radoslava SXXXXX poskytl jeho zaměstnavatel společnost Man Truck & Bus Czech Republic, s.r.o.

Z těchto důvodů odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a trestu obžalovaných Jaroslava RXXXXX, Ondřeje KXXXXX a Radovana SXXXXX a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně. V dalším řízení soud I. stupně doplní dokazování shora uvedeným způsobem, popř. provede dokazování další, které v průběhu dokazování se ukáže potřebným pro ustálení skutkového děje, provedené důkazy opětovně zhodnotí a ve věci rozhodne.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Brně
dne 22. září 2016

JUDr. Miroslav Novák v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Kouřilová